

Side syntes, at jeg røbede et Ønske om, at Sparekasserne anvendte ogsaa denne Udlaansform. Det kommer imidlertid neppe til at foreligge i den nuværende højtærede Handelsministers Tid, at Sparekasserne paa Grund af, at de faar saa mange Penge, maa anbringe dem i Veksler. Der ligger noget imellem første Prioritets Obligationer i Landejendomme og Veksler. Jeg maa minde den højtærede Minister om anden Prioriteter og Kautionslaan. Det er af meget stor Betydning for Befolkningen i Landet, om de kan faa disse hos Sparekasserne eller hos Bankerne, og det er denne Forskel, jeg mente mig berettiget til at pege paa.

Naar den højtærede Handelsminister undrede sig over, at min Hukommelse strækker sig saa langt, at jeg kan huske den Tid, da Andelsselskaberne blev betjent daarligt af Bankerne, vil jeg sige, at jeg kan endogsaa huske den Tid, da de slet ikke blev betjent. Men det forekommer mig, at den højtærede Ministers Hukommelse er kort, hvis han er ubekendt med dette Forhold, thi Cementfabrikken er et ret nyt Foretagende, og det er mig bekendt, at denne Fabriks Starter og Leder, Andelsvirksomhedens Bestyrelse, maatte henvende sig til private og tilbyde endogsaa 6 pCt. for at faa Penge. Det synes mig at vidne om, at vi endnu ikke er kommet ganske ud over den Tid, hvor Andelsselskaberne ikke kunde vente at blive betjent end sige at blive kulant behandlet af Bankerne.

N. C. Jensen: Den højtærede Handelsminister udtalte, at han ikke kunde huske, at Bankerne havde stillet sig uviligt overfor Andelsselskaberne. Det maa bero paa en Misforstaaelse. Jeg tror, at den højtærede Handelsminister har fulgt saa meget med Andelsbevægelsen i de sidste 25 Aar, at han maa vide, at der har været saadanne Tilfælde ikke een, men mange Gange. Jeg skal minde om, at et af de Andelsselskaber, som maaske nyder den største økonomiske Anseelse og ikke nu trænger til Bankernes Hjælp, fordi det har skaffet sig selv Kapital, og ikke behøver at gaa Tiggergang om den — jeg har selv staaet i den Andelsvirksomhed fra Begyndelsen, den var sundt tilrettelagt, det var Jydsk Andels-Føderstofforening —, henvendte sig til de store Banker her i København, men alle Vegne var der lukket, og saa maatte Repræsentantskabet og hele Selskabet slutte sig sammen og underskrive overfor et Vekselererfirma her i København,

at de hæftede med alt, hvad de ejede og havde, men selv da kunde de ikke faa Laan i København, men maatte gaa til en Bank i Hamborg. Det ligger ikke 25 Aar tilbage i Tiden. Nu behøver vi ikke at gaa Tiggergang, nu er vi stærke nok til at sige: Vil I laane, kan I, vil I ikke, kan I lade være. Den Uvillie, Andelsforetagenderne har mødt hos Bankerne i de sidste 25 Aar, kan det ikke nytte at bortforklare, den lader sig ikke bortforklare.

Ministeren for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen): Til det ærede Medlem fra Saksøbings (Rørdam) Bemærkninger om Checks skal jeg sige, at det er ikke muligt at fortsætte Diskussionen her. Jeg skal kun minde om, at Landstingsudvalgets paa dette Omraade meget sagskyndige Ordfører forleden i Landstinget erklærede, at samtlige Medlemmer af Udvalget var imod min Anskuelse paa dette Punkt, da vi paabegyndte Udvalgsbehandlingen af denne Sag, men at Udvalget havde ladet sig overbevise. Det forekommer mig, at jeg med nogen Tilfredsstillelse kan anføre dette Faktum og saa haabe paa, at det ogsaa skulde lykkes mig at overbevise det Udvalg, som bliver nedsat af dette Ting.

Det er ikke rigtigt, at det er nødvendigt, at en Bankdirektør, selv om han er Direktør for en stor Bank, skal være berettiget til alene at tegne sin Banks Firma. Det maa det ærede Medlem se fuldt ud bekræftet deri, at kun een af de store Banker her i Byen har det saaledes, medens alle de andre Banker ikke behøver det, og, som sagt, en Række udenlandske Banker har det paa samme Maade.

Til det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) skal jeg bemærke, at den Affattelse, Bestemmelsen om, at Bestyrelsen for en Bank i Tilfælde af Svig kan sættes under Tiltale, har faaet, aldeles ikke indeholder nogen Tendens henimod dette, at en Mand, naar han bare har Penge nok, skal kunne fri sig for alt Ansvar. Nu er det sjældent, at den, der gør sig skyldig i Svig, har Penge nok, men det hænder, at andre, som er interesserede i hans Skæbne, har det. Jeg stiller da det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Naar en Bank maatte være blevet besveget for 100,000 Kr. af en Bankdirektør eller en Funktionær, og vedkommendes Familie eller Venner siger, at de vil betale de 100,000 Kr., hvis Manden slipper fri, vil det ærede Medlem saa nægte at modtage Pengene? Vil det være en større Tilfredsstillelse for